

№ 101: ХМАРА І ПОЛУМ'Я

Господи, дай побачити Твою присутність

АЛІНА ПЕТРАУСКАЙТЕ

31 БЕРЕЗНЯ 2023

Для мене історія про блукання пустелею асоціюється з одним словом: «присутність». Бог каже мені: «Я є! Я, Бог, є у твоєму житті тут і тепер! Озирися».

Фото: Michel Catalisano

Цей заклик по-особливому звучить у час Великого посту, коли ми маємо добру нагоду освіжити свої взаємини з Богом і ближніми. Це час зупинки, коли ми замислюємося про те, що заважає зустріти Воскреслого, і придивляємося, які закамарки серця потребують очищення й оздоблення барвами життя, якими променіє Воскресіння.

Пам'ятаю Великдень минулого, 2022 року. Це був цікавий досвід. Досвід справжнього виходу з гробу. Після початку повномасштабного вторгнення й напруженого часу в столиці я відчула, як страх і біль війни стали для мене кайданами, що позбавили мене динамізму життя та перетворили будні в шерех сірих монотонних зображень. Великдень того року був особливим, бо в октаву Пасхи я пережила реколекції в тиші та з Божим Словом. Крізь болючий досвід і правду про мене і Бога пробивалися нові паростки життя, яскрава зелень яких давала надію, адже війна — це не кінець. То був особливий досвід.

Побожні люди живуть у часи війни, але не живуть війною. Це улюблена фраза одного монаха капуцина, який, з огляду на свій поважний вік і багатий духовний досвід, вкладає в ці слова глибокий сенс.

Побачити знак

Якщо жити не війною, то чим? Богом, зосереджуватися на Ньому. Та як це робити, якщо навколо так багато зла й несправедливості, болю і брехні? Імовірно, тут здатен допомогти досвід пошуку Бога, який реально присутній у житті. Я пересвідчилася в цьому, коли слухала конференції о. Бартека, єзуїта із Хмельницького. Він наголошував, що святий Ігнатій з Лойоли, експерт з іспиту сумління та розпізнавання духів, наголошував не на гріху чи нашій людській недосконалості, а на дії Бога. Це дуже просто практикувати, коли в іспиті сумління дивишся на сліди, які у Твоєму дні залишив Бог. Коли налаштуєш свої приймачі на хвилю Бога, то потім дедалі легше буде тобі помічати Божий почерк.

Я люблю вдивлятися у небо, надто коли його палітра — це безліч відтінків синього. Не раз було так, що, попри поганий настрій або відчуття смутку, один погляд на небо наповнював мене радістю. А що вже казати про красу гір чи моря, лісу чи степових безмежних просторів. Уся сотворена природа оспівує Божу красу. Коли ви востаннє прислухалися до цвірінькання пташок? Здається, що у Києві це неможливо. Однак біля мого офісу є кілька дерев, на яких, незважаючи на рухливу трасу, громадаються птахи й час від часу цвіріньканням нагадують: попри шалений темп життя, є речі, які змушують нас заплющити очі та слухати, чути.

Ті, хто не є великим шанувальником природи, можуть вдивлятися в інший знак присутності Бога — неймовірний внутрішній світ інших людей, наших братів і сестер у Христі. Ми дуже різні, а водночас — прекрасні. Скільки ж креативності має Бог, який створив нас такими дивовижними. Пригадайте останню зустріч зі своїм другом. Як гарно, коли два серця відкриваються одне до одного, коли є щирість, турбота, емпатія, любов, радість — знаки того, що Він живий, Він поруч.

Зрештою, ми й самі можемо бути Божим знаряддям у житті тих, хто страждає чи шукає Його. Бо якщо ти пережив зустріч із Ним, то інші відчують це і захочуть знати Того, Хто так чудесно діє у твоєму житті. Бог мріє, щоб ми були святими, та стосунки з Ним роблять нас дедалі більше людьми. А може, святість — це якраз і є гармонія людськості? Може, це просто буття людини в найкращій її версії? Цікаво, якими ми будемо у небі.

Прихована присутність

Для мене найзагадковішою є присутність Ісуса Христа у таїнствах і в дарохранительниці. Іноді Господь дає благодать відчути Його присутність, однак здебільшого це досвід звичної та витривалої участі у Святій Месі й перебування перед Пресвятими Дарами на адорації.

У Євхаристії сам Ісус приходить до мене. Бог увіходить до мого нутра. Це усвідомлення може змінити наш погляд на практику щоденного причастя. Я потребую сил, потребую лікаря, тому намагаюся частіше приходити до цілющого джерела. Усі святі пройшли до неба однією дорогою — через Євхаристію. Сам Бог дає нам сили в дорозі до неба.

Ще один знак присутності: Бог захотів залишитися під виглядом хліба в наших дарохранительницях. Він терпляче та смиренно чекає, поки я до Нього навідаюся. Це очікування іноді може тривати роками, бо не кожен одразу відкриває цінність перебування перед Господом. Це такий час, коли я дивлюсь на Того, хто мене любить, а Він дивиться на мене. Євангеліє іноді згадує про погляд Ісуса, повний любові: цілющий погляд, що кличе йти за більшою Любов'ю, погляд, який Тебе не знецінює та не принижує через твою грішність, а навпаки, видобуває з Тебе усе найкраще. Не дивуюся, що митар Матей, коли зловив на собі погляд Ісуса, все залишив та пішов за Ним. Бо що може більше за любов?

Це лише кілька знаків, які вказують на присутність Бога у нашій щоденності. Можливо, у вас є свої улюблені? Поверніться до них, освіжіть їх у пам'яті, спробуйте гостріше помічати сліди Бога в буденних речах. І тоді навіть будні повнитимуться барвами, бо в них будуть сліди Життя,

яке існує попри війну.

АЛІНА ПЕТРАУСКАЙТЕ

31 БЕРЕЗНЯ 2023

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in
/home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php on line **284**